

حکم علیه فعالین برگزاری اول مه سندج محکوم است!!!

انجمن کارگری جمال چراغ ویسی

شانزدهم مرداد ماه هشتاد و شش

وقتی محمود صالحی، رهبر کارگری شجاع ایران، در اواخر فروردین ۲۰۰۷ با فریبکاری دستگیر و زندانی گردید کاربدستان جمهوری اسلامی امید داشتند روز جهانی کارگر ۲۰۰۷ لااقل در کردستان برگزار نشود، اما آنها کور خوانده بودند. فعالین کارگری، توده کارگران و مردم رزمنده مخصوصا در سندج در دل شهر و در کشاکش با ماموران مسلح حکومت مراسم اول ماه مه را برگزار کردند. این در شرایطی بود که شهر در یک حالت حکومت نظامی اعلام نشده بسر میبرد. گرچه صفوف مزدوران همه رنگ وسیع بود، ولی فعالین کارگری و آزادگان شهر، خواب و خیال ماموران جمهوری اسلامی را آشفتند و مطالبات خود را به جامعه اعلام کردند. یکی از خواستههای اصلی کارگران لغو فوری حکم محمود و آزادی فوری او بود.

یازده تن از آن آزادگان اکنون خود به جرم برپائی روز جهانی کارگر محکوم شده‌اند. قوه قضائیه سرکوبگر رژیم جهل و سرمایه اسلامی فارس گویلیان، اقبال لطیفی، صدیق صبحانی، خالد سواری، طیب ملائی، طیب چتانی، یدالله مرادی، صدیق امجدی، محی الدین رجبی، حبیب الله کلکانی و عباس اندریاری را به ۹۱ روز حکم تعزیری و ۱۰ ضربه شلاق محکوم کرده است. خواست لغو فوری حکم علیه آنها باید به خواست آزادی فوری محمود صالحی و منصور اسانلو، رئیس سندیکای شرکت واحد، اضافه گردد.

کلیت جمهوری اسلامی، بعنوان یک رژیم سرمایه باید به گور سپرده شود. ما به مثابه مبارزان ضد سرمایه در راستای مبارزه خود برای سرنگونی جمهوری اسلامی تمام اقدامات سرکوبگرانه و ضد آزادی آن و از جمله احکام علیه برگزار کنندگان اول ماه مه در سندج را محکوم میکنیم. برگزاری روز جهانی کارگر یک حق اولیه کارگری و انسانی است و کسی نمیتواند برگزاری مستقل آنرا ممنوع کند. ارگانهای رژیم در چنین مواقعی تنها باید مسیر راهپیمائی و مکان تجمع را را محافظت کنند. آنها حقی بیش از این ندارند. عموم مردم اینرا میخواهند و نظم برای آنها در این چارچوب معنی دارد.

در اینجا باید به یک نکته مهم اشاره کرد. اضافه کردن ده ضربه شلاق به مجازات این سرفرازان به شدت تحقیرآمیز است. کسی حق ندارد با قوانین عصر شترداری با کارگران و سایر مردم برخورد کند. آنها که برای محافظت از طبقه سرمایه‌دار عقب افتاده و توسری خورده ایران به قوانین عصر عتیق توسل جسته‌اند باید بدانند کارگران در برابر چنین احکام تحقیرآمیزی فقط بر شدت مبارزه خود علیه نظم سرمایه و جمهوری اسلامی خواهند افزود.

ما از تمام تشکلات کارگری در ایران و سراسر جهان و همه انسانهای آزاده می‌خواهیم به هر شکل ممکن علیه این احکام تحقیرآمیز بر خیزند و خواستار لغو فوری آنها گردند.

انجمن کارگری جمال چراغ ویسی

۱۶ مرداد ۱۳۸۶